

jeg hjerder i det Mindste flere — hvor vi skatte efter Formue og Velighed. Tænkte vi os en Kommune, der betaler 10,000 Kr. i Stat ind i Statskassen, ville de 5,000 komme tilbage. Men hvis det er Tilfældet, at den samme Kommune kommer til at stå for det samme Beløb til Kommunkassens, ville vi komme til det Resultat, at hvor det Halve lignes paa Formue og Velighed, ville vi komme til at slippe med en Hjerdedel; vi ville altsaa komme til at ramme efter denne Ordning den Ubemidlede, medens den, der sidder med Kapitalen, vil slippe saa meget lettere; det er et Sidestykke til Finansministerens Brændevinsbestaatning osv., som jo ogsaa kommer tilbage til Kommunerne, og hvor det absolut vil komme til Fordeel for den Rige, der sidder i Kommunen. Naar vi se paa Bygningsafgiften — det er en Ting, jeg har ikke saa lidt Kjendskab til — f. Ex. ved Mølleindustrienovre i Sjælland, saa ville vi komme til at tage dem i Sneesetal i Sjælland — hvorledes det staarovre paa Øerne, ved jeg ikke — men i Sjælland, hvor jeg er kjendt, ville vi have Sneje af Møller, som staar med 1 a 1½ Skp. Hartkorn til deres Glædom, det er en Industri, som gjennem Bygningsafgiften er bestaattet saa høit som muligt. Vi have i vor Egn Møllere, som give 290 Kr. i Bygningsafgift, og hvor Manden staar med en Møllervend; det er det hele Folkehøld, han kan have paa en saadan Industri. Naar nu de 90 Kr. gaa ind i Statskassen, gaa de 45 tilbage i Kommunekassen. Tage vi nu en saadan Kommune, hvad vil da saadan en Mand faae tilbage af de 45 Kr? Maaſte 25 Øre. Men tage vi saa den største Skatteby i samme Kommune nemlig Greven paa Rosenbold saa vil han tage de 44 Kr. ud af den Bygningsafgift. Hvis det er en Bømpelse for dem, der trænge mest i Kommunen, da kan jeg ikke se, at det er saa. Nu er det muligt, at de ærede Forslagsstillere ville gjøre gjældende, at Formueskatten raade vi over i Kommunerne. Sogneraadene kunne sige: Vi kunne gaa høiere med Formueskatten til Hjerdedelen eller Halvdelen osv. Men det ser ikke saaledes ud i mange Kommuner. I min Kommune f. Ex. ere vi oppe paa en Hjerdedel og vi ville godt gaa høiere; men i det Dieblif vi gaa høiere, selv med ¼, ere vi saa høit, at f. Ex. Barritskov, der staar med 70 Tdr. Hartkorn, hvis vi ligne det Hele paa Hartkornet, vilde komme til at staa med 82 Kr. pr. Td. Hartkorn; selv naar vi nu ligne efter Hjerdedel, skulle vi af Barritskov faare 4 Kr. pr. Td. Hartkorn. Derfor kunne vi ikke gaa høiere og naadan have vi mange Herregaarde, dem kunne vi ikke ramme, fordi Greven bor der ikke; vi kunne kun gaa til

Hartkornskatterne, og derfor ere vi nødt til at staa ved en Hjerdedel og det er endda saa høit, vi kunne komme; gaa vi høiere, blive vi værre stillede. Men hvis vi staa i Flugt med det, at vi have en Kommune, der bærer f. Ex. 20,000 Kr. ind i Statskassen gjennem Landskatter og Bygningsafgifter, og samme Kommune staar med 10,000 Kr. til sin Kommune, ville vi komme til, at hele Kommunes afgiften gaar paa Hartkornet, vi betale det Hele til Statskassen gjennem Hartkornskatterne. Men staa vi med den dobbelte Udgift i denne Retning, komme affurat 10,000 Kr. tilbage, og saa er hele Kommunens Udgift dækket. (Berg: Det er blot Fantast) . . . Ja, den Fantast, tror jeg, vil i mange Maader blive til Virkelighed i Kommunerne. Det er saaledes, at de 10,000 Kr. ville komme tilbage og bære hele Udgiften til Kommunekassen, altsaa ville de 5,000 Kr., som blive lignede paa Formue og Velighed, falde væk; mere Fantast er det ikke, og den Fantast, der kommer til at staa lige overfor Bygningsafgiften, vil gjøre sig gjældende i Virkeligheden og kommer til at se saadan ud. Jeg kunde forstaa, hvis det stod her saaledes, at det blev til Bømpelse for de Folk, vi have i Kommunen med Hartkorn, som ikke kunne taale at bære Afgiften til Statskassen. Men hvis det stod, at enhver Mand, der møder op paa Amtstuen med sin Skattebog, faar det Halve refunderet med det Samme, kunde jeg forstaa, at Bygningsafgiften kom tilbage. De Rige fik jo deres Part med, men det fik at være. Det § 1 vil gjøre gjældende, er, at den Mand, der daarlig kan taale at bære det, skal bære ind i Statskassen, og saa skal det sendes til den Mand, som aldeles ingen Lettelse burde have, det faar jeg ud af § 1, og jeg kan ikke forstaa den Betragtning, naar vi sige: Hartkornskatten og Bygningsafgiften ere misviseſende Grundlag for Bestaatningen, saa at gaa videre og sige, at det skal bæres ind i Kommunerne ogsaa, hvor vi staa delvis med Formue- og Velighedsstat. Det er de Bestaatninger, jeg vil gjøre gjældende overfor § 1, fordi jeg ikke kan komme til at se, at det Skattegrundlag vil være en Forbedring af den Tingenes Tilstand, vi have. Jeg tror efter min Mening, at det vil blive meget værre end det, vi have.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds): Naar det private Initiativ besaatter sig med Lovgivningsarbejdet, mener jeg, at der maa være gode Grunde dertil, for det Første, at der maa være påkrævede Nødvendighed for at faae Loven frem hos dem, der gjøre Stridt til at faae den ved privat Initiativ, og for det Andet, at der